

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 609. Bonifacii Pap. IV. Annus 14. Phocæ Imp. Annus 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

in occursum eius. Salutantesq; se invicem, oratione facta solerunt.

Tunc vero dominus & ecclesiam Leo dicit sancto Eulogio: sicut quare
hic veneris ad eum: respondens ille: Non. At ipse: Veni, ut robi
gratias agerem, quia rite & magnifice prospicet laeta mea responsu,

quam scriptum mihi ad fratrem meum. Constat inquit annalium Tari
tarchianis, scilicet quidem & sententiam meam aperientem, here
ticorum autem era obstantem. Sic autem, frater, quia non nobis

tumus rebus diuina laborum studium que contrariisti, sed etiam
superemulcamus apostolorum Petro, & iohannes, quae am
bitus predicatorum, veritatis, quae est Christus Deus noster.

Ista vero non semel, sed bi terque conficiens, tunc apparitione firmatus, exar
tae sancti Papa Eulogio. Qui cum audiret, abrymatus est, exten
densque in calice manus suas Deo gratias reculit, dicens: Gratias

tibi ago dominator Christe Deus noster, quia cum indigne sum, ver
itas tue econtra me facere dignatus es. Et per orationes fervorom

tutorum Petri ac Leonis per am & medicam alacritatem nostram
tangam duo vidua minuta summa & ineffabilis benignitate suj

pe dignatus es. Haec tamen de Eulogio, qui inter tantos re
cepimus anniueraria die in Ecclesia celebratur ibidem Se
ptembribus. Successit vero in locum eius Theodosius Scit
bon.

XL.

a Sigeb. in
Cores. hoc
anno.
b Ann. lib
5. f. 90.
DE S. VI
CTORIS
MARTY
RIS IN
VENTIO
NE

c Not. in
Rom. Mar
tyrol. die
30. Sept.

d Mifel.
lib. 17. hoc
anno 7.
Phocæ
BONOVS
COMISO
PENTIS.

e Extat.
pud. Sur.
tom. 2. die
2. April.

progenitum Occidentalis Ecclesie his temporibus sub
obligata, in Gallia canum intentione corporis S. Victo
ris & martyris luce comitante, de quo haec miranda habet

Aimorius bi. Beatus vero Enchirus Pontificis Matricularum cer
pus sancti Victoris, quis solo viri cum fando Vrbo passu fuit at
hunc modo inuenit: Quodam nocte in sua cunctate quis centrum reue
lato diuine per viam advenit, ut sanguis quantus eis, ex

sua, quatuor Scedeleva quondam Bargusianum Regnum & sub
urbano Genabensem confixus, ierit ibi in media basilica defensione locum,

que corpus sacerdotum ejus locum statuit. Campane Episcopis Genab
ensem festina adiutoriis vixit, asperguntur sicut Raffico & Patricio Ant
iquissimi bollandiano per alios telluris, nocte sequentes loci, qui gloriosi

martyris quatuor membra, lux cuiusdam apparuit. Tunc hi tre
domini sacerdoti eleuato, quo tegulatur lapide, inueniuntur fam
ilia in arca argentea sacrae eius facies septempletata, quam cur
vissima videntur dominum diuino irradiata splendens fulgor. Hui
usque enim martyris intentione interfuit Theodosius princeps, qui

laco illi maximum portum facilius Vuarinacary contulit, quia illi, ut prefati fama) electio syni delegata erat crozalum. Ad sequi
dium denique beatissimum Victoria, Christi potentia multa exinde

miraculorum ostenda figura, haec de Victoria martyris intentione, de quo confuse, quae in Notis ad Romanum Mart
tyrologiam diximus. Haec autem in defecationem re
centiorum hagiomachorum dicta sunt, qui scilicet videntur

etiam in celo martyres eorum pietatis, atque eisdem vin
dices affuturos.

IESV CHRISTI
ANNVS 609.

BONIFACII PAP. IV. PHOCÆ IMP.
Annus 14. Annus 2.

CHRISTI Redemptoris annus sexcentesimus no
minus daodecime Inunctionis, calamitatibus in dies
maiioribus auctis volutis, quo omnia vobis cedibus
flagrant: de quibus aeternam agamus: de Bonofio hoc
anno, vt habent Annales d. circa o Comite Oriensis ali
quis dicenda erit. Phocæ siquidem ingenio ferox aqua
quis fibi homines & animalia ad Rempublicam admini
strandam deligebat, quos prædictum videlicet nobilium fan
guine cruentatos: ex quorum numerio delectus ab eo
fuit Bonofio, aut quicunque Comitem Orientali, qui maxi
ma omnium confundit esse præfectura. Cui tamen eate
liqua fuit religio, ut in prouinciam proficisciens volent
B. Theodosii, de quo nos plura superius, precibus com
muniuit. Quia autem in eis utrumque transacta fuerint, ex
Eleusio, qui inter se, dignam Annalibus redeneamus
historiam: alt enim est Bonofio homo immunitus, cum in Oriente
parte Proconsulatus & ad monasterium appropinquaret, analita
vir diuina fama, manum ad eum mox rogari, ut ad oratorium

sancti Gemelli reverenter: quantum illuc ipse Denim alterata, operi
viri sancti benedictionem accipere, cum non posset ad monasterium
accedere, quia sustinere præfici. Ad eum igitur rent & Theodosius
comitum pro illo præcessit, & inde flaret, nec cernitur induceri, quia
sanctus apprehensus fronte tunc capitulo, cum deorum traxit littera
tum subducere futore conseruit, ne hominem mettere possit. In
tunc enim ut scriptum est: confusa ut v. confusa ut v. 7. 609.

Nos autem, qui cum vro sancto eramus, valde turbam am
Protempore, ut et vir seru & crudelis, constutim confundimus in
firmans, indigenavimus. At nos humanis & precepcionis & repre
sentationis sacrificiis, virum sanctum veneramus, & munitione
deservimus patrem suum admotum, obsecramus eum, ut ipso Deum au
dere, ut a dolore quendam, quod peccatum laborabat, lo. carmine. Quo
revi fandus dignus peccatum levius percutitur: Tuorumque, ipsorum, oratione
curata, facile exercitor liberatur. Hoc ergo quaque pro te domi
natio. Quamobrem dat letitiam & Deum time, ut prececessit ex
audire. Nam si ergo quidam pro te ore, tu autem peccatum & re
tinent neglegas, manu eris mea precasta. Ego igitur clavis & na
turalioris hominis Christianos. In magistratura tua ne te credulas
& inhumanum prebas, sed peccatum tu consideras, malum
peccatum vindicando suum, ut benignus. Causa, ne rupimus
de langueam innocentem. Si enim tuo famam aliquam tam
appelleris, res suus es, et quanto magis puniri a Deo, per te
magis erit.

Hoc operatus semina in animo eius tanquam in terra sonda
cum vir sancti ut concepit: ille nummos aliquot prodidit, quibus
sancto religioso & misericordiis dare incantauit, ut cogit accepit respon
sus singulis singulari fratribus diffidit. Cum vero amicis, amicis
ex confessis: Quoniam autem quia cum sint quoniam amicis
cum diffidit poterit, ut singuli fratre, quia sine custode, singuli
capiant? Tunc ille vir diuina per te adoratus respondebat. Quoniam
ad proficere fuit, ut cretus sancto, venerando pater, presentem sit.
Mox igitur totidem alios matrare, ut omnibus latere operari
& fecit. Si vestram virtutem sole humanam etiam fieri, nunc &
manus manu redire, ut omnibus latere operari. Sic quippe Deus, qui vro nulli vestrum
corde Praefidis ait: Iusti vestri tibi vobis per ipsam proprie
tatem potius ab locis a tibi manifesta de omnibus amato
metu. Pergit vero auctor aliis dignis vro fundis
ratiacal receperit, quae tu video: nos spissi Bodoni
rientis Patrie modo in procinctu potius vixi pos
sumus.

Qui ergo adiutoris Petras Romanorum regiones re
stantes in hoc Imperatore missas cumerat, fuit ex
extortum Antron. hic autem bellum renovatur, edidit
compeccatum conseruit precipit. Quodnam autem
et quale istud fuerit, ex Annalibus accipe, vbi haec re
curantur: Anno Imperii Phocæ secundo, Antron huius mali
iniqua communia contra Christianos, occidenti Anglo-saxon
gum Patriarcham Antiochiam, misericordia pudore invenit, ut
possit hac trahentes eum in plateam urbem, interficiat autem
autem multis, & incendit eam. Phocæ vero fuit Comitem Or
ientis Bonofio, & Clodion Magnum cum multitudine, maximeque
alios milites, & non valde raro fidare inquit annalium literarum. Co
veritatem vero exercitus, terroris milles, & quodam coram
invenit armis, ab rive reddiderunt excedere, haec deinceps
rebus Antiochiam. Eadem Nicetophorus enim referit,
enore eum lapsum superius denunciatum, dum hinc
esse putauit Sinanum Atalapham eius predecessorum
confer illum sub Mauritio Imperatore mortuum, hinc
sub Phocæ necatum. Postea ille Anatolius, quia ea
Christum Dominum redemptorem non docerat, occi
sus est, inter sanctos martyres necum cooptatus, appre
henderetur memoria in Ecclesia, celebrata.

Sed quia rursum hoc anno multa pertinat hinc, Accedit
luctus prouerit, excedit circumscripsiens. Tunc hinc An
nalibus accipe, vbi ista habentur: Phocæ autem fuit Ce
censem ludum, & Praesum coniunctum cum Leoffee, clamante Anna
m in Gabala, ubi (sic futuram acclamatum, cum creuerat
Imperator, ignominia causa) iterum fons verdulus, et
autem Gabala poculi genit prægrauit. Cum itara
populus dulcemque, iussu Phocæ Cestinae Praesulam multo ex aliis

transire, quicunq; vero decollatus, nemulius autem in facies mis-
fias marcerant. Vero Phocæ concerata missione genos in pre-
parauit, & inservient curiam, & exercitum, & exercitum ex quois
apq; redi fugere. Hinc statu Phocæ eos militia priuata. & in-
seruit.

Hoc anno hymenem invictus effecit, ita ut mare mollescet in gla-
ciis dereliquerat. Tunc Phocæ Macrobonum Scribenem iugis
legato apud Segonam pendente in lance, in qua tyroni exer-
citu apq; eum infideli suorum. Iudicio eius Pre-
fatus Capitanei & Helpidus Proptissi armamentis & aliis diversis
armis levioribus in Hippodromo Phocam occidit. Et factu pro-
prio, Theodorus Proptissus Præterio corpis in tesseru mitionem facit.
Contra eum ille, invenit Anafisium Comitem largitornum,
Prætori Gallo, & exaratu his que infideli erant, panitia
aduersarii se reperire & non dixerit, que cordi us merent, sed
fieri. At vero Hippodrum perderat, dicens: Non vultis, ut cuncte
deinde in sibi super Hippodromum, hinc comprehendam, & euellam
sollicitam, & se eum interficiatis? Et poni coatus ei dare currus,
tempore Phocæ nota ex predatione Anafisii facta, iugis Pref-
tus Capitanei, & primoris, qui scimus eum rem, cum omni diligen-
tia legerat. Cumque ducenterque, qui infideli suorum fuerant, confisi
fuerint & quod Theodorus velutur facere præcepit. Perro Phocas
sollicitari Theodorum, Helpidum, Anafisium, & ceteros, qui
velut justicierant, huicque res Phocæ anni hiatus,
eximivides ipsum infidelissimum, cum tyrannice inge-
nunt Imperium, idem & tyrannice ad ministrasse, ex quo
vobis in sermone celsus sublans est, ut sequentia anni di-
consequens prestat apud milites lxxian, quam Imper-
atorum proficiunt esse. Eo caca dominandi cupiditas
suum impelleto solerit, ut dum quod est ipsa vites ap-
petent, temere non valent, sub molis ruina optine-
scant.

Hoc eodem anno Eyschius Hierosolymorum Episco-
pus vñfidelibus annos octo (ve habet Nicophori Cliro-
nicus) ex sua vita migravit; successit que ipi Zacharias,
de quo plura suis locis dictata sunt.

Quod ad res pertinet Occidentis, sicut Africani rotanti
procuru fuisse ob bellum, quod inferendum parabat
Heraclio aduersus Phocam Imperatorem: eam &
Galliarum bellis ciuilibus, & Italiam generet sub gla-
diis Longobardorum. Res vero anni hiatus Romanæ Ec-
clesie postea obsecra remanent.

I E S V C H R I S T I A N N V S 610.

BONIFACII PAP. IV. PHOCÆ IMP.
Annus 4.

Annus 5.

Qvi loquuntur ordinarios Christi sexcentimus de-
cimannos, in diebus decimæ tertie, idem numerus
Phocæ Imperatoris oðians & victimas: hoc enim anno,
tribus enim factis sine trucidatis. Quoniamdum autem
hac habitationem, ex Annalibas in Mifcella ex Theophapho
ne recensuitur descriptus. Verum quod semel admo-
nisse latere illi suo suppurationem annorum Domini,
qui apud Grecos reperiuntur, differe ab ea quæ apud La-
tinos, annis oði quidem hinc, quem octauum Pho-
ca Argentum annum numerant; cundem illi sexcen-
tum annum Domini annum ponunt: sed nec cõ-
diles via eudemque est apud eos Chirili annorum sup-
ponuntur ex hoc in hunc vñ: annum, quo occasus est Pho-
cas. Niciphorus however annos Domini sexcentos vi-
git quinque: Latini autem recte sexcentos de-
cen superposuit: Qui inquit, Heraclius Africa Imperator
appellatur enim annis nascitur et fideliter intra se arcu-
los, quod annos Domini annos, quos occidit Pho-
cas. Dicitur, datus & exercitus copiosus ab Africa & Mauritania
sunt & Natura sum Gregorius Patriarcha per Alexandriam & Pe-
trum, habet sum multum populus pedofrem. Deponit uera
autem Heraclius filium Rogerum Africam; qua id tempore
Cyzicopolitanus erat rati cum Ephphatha in aere Heraclius. Andu-
sus Phocæ, quod mater Heraclius in situ esse, necnon & En-

dicia, que ipi finierat deponit, tenet eas & obseruit in Dominico
monasterio, quod cognominatur Novæ penitentia.

Cum autem adiungit Heraclius Abidum, iugis Theoderum Co-
nitum Abidi, & sejunctum ab eo cognovit que Constantinopolis mo-
nabantur. Ut vero Phocas iugis fratrem suum Domentolum Magi-
strum ad confundendos muros longos, qui cum conquerisset Heraclius
Abidum adiungit, muri dimisit, fugit, & intravit Constantinopolim.

Pero Heraclius apud Abidum recepit omnes exclesie principes, quos
ibidem Phocas releguerat in exilium, & ascendit cum eis Hera-
clius. Stephanus autem Zyci Metropolis acceptum stemma san-
cta Diogenicae Martis de Ecclesia, detulit Heraclius. Præterea cum
Constantinopolis peruenisset, dicitur ad portam Sophia, in quoque
bello, vice gratia Christi tyrannum. Vulgo autem hanc comprehen-
sionem intercoferunt, & ergo apud Taurum, tunc dixens fortunatus
est, quod Heraclius perderat, dicens: Non vultis, ut cuncte
deinde in sibi super Hippodromum, hinc comprehendam, & euellam
sollicitam, & se eum interficiatis?

Ex Cedeeno autem adductum ista: vexile nimicum fe-
cari ex Africa Heraclianum venerandam quoque imagi-
num Salvatoris nullo manum ministerio factum, sed
miraculo effigiatum; quam etiam secum habuisse, cum
aduersus Costothen proctos sit in bellum Perticatum, du-
dens Annales edocent, nosque suo loco dicimus. Plane
confutus est experimento cognitum est contra solles
ferri Christi Redemptoris atque Dei genitricis mis-
sus, quam more Romano, Imperatorum effigies. Que
autem contingit post bellum navalis victorianum, idem
Cedrenus ita addit, distincte faris necem Phocæ per-
tractans.

Tunc Photinus quidam, cuius vxori Phocas stuprum intulit,
in Regia cum milibus urruunt, Phocam ignominio & solo de-
trahit, Imperatoria vesti foliari, nigraque circumdatu vesti, &
numellis inclusum contemptum ad Heraclium dedit. Quis vi pri-
mam confessus Phocas, Misericordia, inquit, ita ne Kempulcam ge-
berent? Ad deploratum Phocas respondit: Tuum est rectus cam-
gere. Illico autem Heraclius ubi manus & pedes, mos humeros
& pudicam amputari, tandem & caput, trans quod relegaverat
militis in foro Bonis combingerant, hunc tandem consequturus
est finem imminutissimus tyrannus. Subdit vero Cedre-
nus: Adiungit Heraclius contum etiam Crispus genes Phocas, quem
Imperio potius Heraclius Cappadocia Prosternit fecit. Sed cum Cri-
spus ibi solutionem moueret, Heraclius eum in Senatum perduxit,
manuque tenens chartam, in qua indicat Crispus infideli in He-
ralium erant scripta, et caput Crispipalpsuit, dicent. Misericordia, quæ ne
foco quidem fidem praestiterit, quid facere amio in cleruam ex-
egit, & solam vertere ibat: itaque in exilio mortuus est.
Pero quidam fons us menachus, Phocæ imperante. Deinceps ad dyspe-
sationem pronoscunt, quefunt, cur tam impium Christianum impo-
nentes Imperatores? Audiuimus vocem, cum quidam neminem
videtur, sibi dicunt: Deterior illo alio inueniri potuisse nul-
lum, & hoc meritis Constantinopolitanorum flagitium.

Ad postremum de Phocæ illud non prætermittendum,
ipsum, dum Imperator, coetendisse magnis studiis, vt ii
quis in bello aduersus Christiane fidei hostes errantes
occidi contigit, inter martyres conseruentur. Hac ipsum
putio via collapsum militum Romanorum exercitus, &
enrustumque militum robuste erigere arque firmare co-
nacum est, cum videtur antris linguis à Rege Perfarum
eos sterni atque fugari: probe sciens, non viros tantum,
sed & feminas atque quoque tenellas fortiores easque ex-
utilis tortoribus, atque metus superflue etiam lingui-
tores. Cum autem eiusmodi animi sui consilium prodic-
difer in mediis, & per factores, quorum scirbitur
etiam fane canones, ea perfici potuisse: minime
aditus fuit. Resistit enim tunc magistralis Constantino-
politanus & alii, qui cum eo ibi erant. Antistites, vices
potissimum autem oratione S. Basili, cuius effet ad Amphio-
lochium canon penitentialis de his, qui in bello fecerint
homicidium, vt non impetraretur eis sacra communio
abique praeta penitentia. Cum audiret ille tantu Patis
fentem, cuius effet auctoritate, ab instituto penitus cel-
fatis. Habet ita Theodosius & Basilianus, datus eiusdem S.
Basilii canones interpretatur. Sic igitur Phocas (vt dicit)
est hoc anno occiditur, cum imperii annum octauum in-
choasset. Fuisse autem vna cum Phocæ alios fratres eius &
necciosios enecatos, Zonaras auctor est.

IL

VICTORIA
POTITER
HERACLI-
VS.

IMAGINE
SACRA IN
SELLO FA-
VORIV.

III.

PHOCAS
OBIRVN-
CATVR.

IV.

PHOCAS
INTER
MARTY-
RES HA-
BERIOPTA
VIENCA-
TOSIN
SELLO.

c. Theodotus.
Basilianus: in
can. 1: Bas-
ilij ap. ad
Amphi-

De He-